

KISBOLDOGASSZONY

Figyel—Ő

A TÁPIÓSÜLYI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2018. DECEMBER

KARÁCSONY HAVA

**ÁLDOTT KARÁCSONYT, ÉS KEGYELMEKBEN GAZDAG ÚJ ÉVET
KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!**

Karácsony van

Szoktam mondani, hogy nem vagyok könnyű ember, de jól jár, aki el tud viselni. Az egyik terület, amiben nehéz követni, az a gondolkodásmódom. Nem ritkán hirtelen felmerül bennem valami megvilágosodás, amit nem tud követni azonnal a megfogalmazásom, kihagyok lépéseket, s a testvérek nem értik, mi összefüggés van az egyes mondatok között. Így vagyok karácsonnyal is. Végtelenül szép Isten megtestesülése, ami valamennyiünket megragad, kit többé, kit kevésbé. Didergő kisbaba hideg, piszkos barlangban, édesanyjának hősies erőfeszítése, öröme, gondja az istállóban, juhok az akolban. Aztán a pásztorok, akik az emberi történelem legnagyobb alakjai. Nem voltak még emberek, akik olyan boldogok lettek volna, mint ők voltak. Nem voltak még császárok, tudósok, hadvezérek, akik jelentősebbet alkottak volna, akiknek nagyobb örömük lett volna alkotásukban, mint a betlehemi pásztoroknak. Mindebbe beleélhetjük magunkat, megsejthetünk valamit abból a jelből, amiben Isten Fia megjelent az emberi társadalomban.

De az Ige, a második isteni személy, az Atya egyszülött Fia, aki istenként élte meg ezt az eseményt, végtelenen titok számunkra. Az Ő engedelmsége az Atyának, megjelenése az egész emberiség számára. Küldetése a bűnbeesett emberiséghez, az emberiség jövője Krisztus megjelenésével.

Az angyalok megénekelték, hogy mit jelentett karácsony éjszakája Isten számára, azzal az énekükkel, hogy „Dicsőség a magasságban Istennek”, és megénekelték, hogy mit jelentett az egész emberiség számára, azzal a gondolattal, hogy „Békesség a földön a jóakarátú embereknek”. Mi pedig egy örökkévalóságon át mindig újnak, még csodálatosabbnak, gazdagabbnak fogjuk megélni. A mennyei Atya áldjon meg bennünket, hogy át tudjuk élni karácsony emberi szépségét, szentségét, és megsejtsünk valamit isteni végtelenségéből.

Szegedi atya

4 magyar a felkelő Nap országában

/Úti beszámoló és tájékoztató Japánból/

Japán. Egy eléggé sajátos ország a Föld másik oldalán. Ismert egyedülálló kultúrájáról, technológiai fejlettségéről, nyílt vallásosságáról, példaértékű önfegyelméről, különleges animációs világról, és a furcsa, sok esetben elborult reklámairól.

Már 3 hónapja annak, hogy három társammal elutaztunk eme különleges országba. Első alkalommal utaztam repülőgéppel, utunk egy római átszállással vezetett el Kelet-Ázsiába. Őszintén, ahhoz képest, mennyire félttem a repülés gondolatától, a felszállást és a leszállást leszámítva gyakorlatilag olyan, mintha buszon utazna az ember. Kicsit hangos, sokáig tart, sok az ember, és itt-ott rázkódik a gép a légörvényektől. Augusztus 8-án szálltunk fel Ferihegyről Rómába, és onnan a Narita nemzetközi repülőtéren értünk földet másnap délután 1-kor, itteni idő szerint reggel 6-kor. (Japánban 7 órával több az idő, mint minálunk.) Lehet, hogy csak a hosszú repülőút miatt, de nem okozott gondot az átállás. Miután leellenőrizték az iratainkat és magunkhoz vettük a csomagjainkat, metróval mentünk Tokió belvárosába. Azokhoz a félelmekhez képest, hogy Ázsiában mekkora tumultus van a metróon, a két hetes ott-tartózkodásunk folyamán egyszer sem találkoztunk túlsúfolt szerelvényekkel. Azonban az a legenda teljesen igaz, hogy Japánban minden jármű pontosan közlekedik. Például a repülőgépünk 2 óra késéssel indult el Rómából, de Japánba így is pontosan érkezünk meg. Az egy órás metróút jórésze a felszínen telt, így már eléggé hamar ámuldozhattunk a japán vidék látványán. Falvakon, rizsföldeken és folyók felett vezetett az utunk, számos pagodát és tradicionális stílusban épült japán házat láttunk.

Idővel a vidék helyét felváltotta a nagyváros, ahogy beértünk Tokióba. A Tawaramachi metrómegállótól 1-2 sarokra volt a szállásunk, az APA hotellánc (a név a JAPAN-ból ered) egyik szállodája. Két darab két ágyas szobát vettünk ki, és őszintén, európai szemmel nézve egyszemélyesnek nevezném a szobát. Kb. harmadát a fürdőszoba adta ki, és negyedét a kétszemélyes ágy. Azonban elég könnyen sikerült hozzászokni. Ezen csak javított az épület 14. emeletén található, a vendégek számára 15 órától használható melegvízes fürdő, amelyben a női és a férfi részleg gondosan el van szeparálva.

Ezek után kezdődött el az igazi japán kalandunk. Első este felderítettük a hotel környékét, vagy pontosabban csak egy utcát, ahonnan aztán csak az utazás végén gyalogoltunk ki. Feltérképeztük az élelmiszerboltokat, a helyi étkezdéket, meglátogattuk a helyi inari (rókafajta) szentélyt, és az általunk később gyakran meglátogatott Book-Off nevű üzletet, ahol zenéket, filmeket, könyveket és mangákat találtunk észveszejtően alacsony áron.

Utazásunk kulturális programokban is bővelkedett. Ellátogattunk Kamakurába, ahol felmentünk az arany Buddha szentélyéhez, végig jártuk a yokohamai kínai negyedét, ellátogattunk egy klasszikus Bon fesztiválra, végignéztük a tokiói öblöt a magasvasútról, elmentünk a Tokyo Big Sight-hoz, és bekalandoztuk majdnem egész Akihabarát. Volt egy kellemes napunk az Ueno parkban, és bebarangoltuk Tokió üzleti negyedét is. Utunk során számos érdekességbe botlottunk, mint az ott oly nagy kultúrával rendelkező „Maid café”-kba (cselédlány-kávézó) – ahol éltünk a kínákozó lehetőséggel, és megünnepeltük a

születésnapomat –, a kínai negyedben előforduló uborka ízű sörbe, vagy éppen a színtelen kólába.

Végezetül szeretnék adni néhány jó tanácsot azoknak, akik Japánba terveznek utazni, legyen az elgondolás akár eme cikk, akár egyéb tényező hatására.

1. Érdemes előre lefoglalni a szállást és a repülőutat. Még jobb, ha ezt egy akciós időszakban tesszük, mert az előre foglalás eleve alacsonyabb árát lehetséges még lejjebb tornászni.
2. Ne tervezz egyedül menni. Egyrészt, hogyha több ágyas szobát foglaltok magatoknak, több ember között oszlik meg a költség. Továbbá lehet, hogy több ember több felé szeretne menni, de jó, hogyha vannak ismerőseid a közeledben, mert...
3. ...az angol nyelvtudás kevesebbet ér, mint gondolnád. Személy szerint azt gondoltam, hogy ha a japán nyelv annyi mindent vett át az amerikaiaktól, biztosan jól tudnak angolul. Nagyon tévedtem. Szerencsére minden üzletben van legalább 1 munkatárs, aki tud angolul beszélni, valamint minden étterem rendelkezik egy angol nyelvű étlappal is, ha kérjük. De ezen kívül nem megyünk túl sokra az angoltudásunkkal.
4. Japánban a hétfő hétvégének számít. Egy érdekes dolog, amire ott kellett rájöttünk. Japánban a hétvége a vasárnap-hétfő a minálunk megszokott szombat-vasárnap helyett. Fontos ezt észben tartani a programok szervezésénél, mert hétvégén Japánban is másabb a menetrend.
5. Japán, a 8000 isten országa. Japánban minden nemű vallás megfér egymás mellett, így minekünk sem árt, ha toleranciát mutatunk a szentélyek sokaságával körbevéve. Hogyha eltévedünk egy szentélyhez, amiből Tokióban rengeteg van, mutassunk némi tiszteletet. (És látványosságnak sem utolsó.)
6. A valutaváltó nem játék. Japánban az emberek ugyan úgy használják a jent, mint mi a forintot. A különbség az, hogy minimum 2,5-szörös a szorzó a kettő között. Fontos, hogy legalább annyi készpénzzel induljunk útnak, amiből ki tudjuk fizetni a szálláshelyünket, és maradjon mellette még legalább 10.000 jenünk. Ugyanis Japánban két féle lehetőségünk van pénzfelvételre. Vagy bankautomatához fordulunk, amiből napi 50.000 jen a maximum érték, amit felvehetünk, vagy használjuk a valutaváltó automatákat. Az elsőnek az a hátulütője, hogy a gép először a pénzünket euróba váltja át, és azután jenbe, továbbá a valutaárfolyam változása is befolyásolja, hogy éppen mennyi pénzt is váltottunk át a nekünk szimpatikus pénznembe. Az utóbbi hátránya pedig az, hogy rettentő nagy veszteséggel juthatunk csak jenhez, ugyanis csak eurót vagy dollárt fogadnak el ezek a gépek, és sokkal magasabb váltóval dolgoznak. Itt kell még megemlítenem, hogy ha utazásunk előtt banknál szeretnénk jent magunkhoz venni, legalább 3 hónappal előre szóljunk, mert érthető módon nem áll túl nagy mennyiségű jen a magyar bankok rendelkezésére.

Kellemes utazást kívánok mindenkinek, akire kedvcsinálóként hatott ez a cikk.

Molnár László

Várakozás, vágyakozás

Úgy gondolom, hogy a fenti fogalmak között van különbség. Várni valakire vagy valamire lehet örömmel telve, de lehet feszülten, aggódva is. Ugyan mi lesz, hogy lesz, túlél-e egyáltalán a dolgot, kijövök-e szépen belőle. Vágyakozni pedig az értékek után szoktunk. Olyan dolgok, események után vágyódunk, amik esetleg mássá tehetik életünket. A napokban következő eseményekre, az isteni megtestesülés ünnepére még egy átlagember (nem vallásos) is jófajta várakozással tekint. Várja, hogy talán más lesz ez a pár nap, mint az egész éves taposómalom. Kicsit talán levegőhöz jut ezekben a napokban, és felértékelődnek az emberi értékek is.

A vallásos, az Isten valóságára figyelő ember viszont ünnepi díszbe öltözteti a szívét. Készül feszülten, figyel, igyekszik magát alkalmassá tenni, hogy e találkozás meghozza gyümölcsét.

A karácsonyi események szerintem elsősorban arról szólnak, hogy Isten, saját szándéka szerint, végérvényesen belép az életünkbe.

„Az Ige testté lett...” (Jn 1,14) Egy közölünk, mindenben azonos velünk, kivéve a bűnt. A mindent átható szeretet felajánlja a halandó embernek a halhatatlanságot. Amikor majd énekeljük az „A kis Jézus megszületett, örvendjünk” kezdetű éneket, akkor hálás szívvel azt köszönjük meg, hogy szívünk vágya beteljesedett.

Köszönjük Jézusunk, hogy eljöttél hozzánk, emberré lettél értünk! Használj bennünket, hogy vágyaink, tetteink Tebenned, Teáltalad irányítsa életünket! Amen.

Dinnyés József

KÖNYVAJÁNLÓ

Megjelent Tatárné Kapus Éva, hatgyermekes édesanya, hitoktató, lelkipásztori munkatárs és személyiségfejlesztő tréner: Gyermekszív imák című könyve.

A kiadvány első részében az író arra a kérdésre keresi a választ, hogyan lehet a mai, zajos világban élhetővé tenni az Istennel, Jézussal való kapcsolatot. Ebben a részben gyermeknyelven megfogalmazott, gyermekszívhez szóló imákat ír le, amelyek olyan mély evangéliumi igazságot tolmácsolnak, mint azt, hogy Isten országa köztetek, bennetek van. Külön érdeme e résznek, hogy a kisiskolásoktól elvárt folyóírással jelent meg, ahol az üres sorokban gyermekünk saját szavaival fordulhat Jézushoz. Ezt segítik a szeretetet sugárzó képek is.

A könyv második részében összegyűjtött imák támogatják a család minden tagját, hogy felfedezze és megköszönje Teremtőnknek a jó dolgokat. Végül néhány szent istenkapcsolatába pillanthatunk be imáikon keresztül.

A könyv a sekrestyében kapható (1.600 Ft), illetve megrendelhető a tateva9@gmail.com e-mail címen.

A megvásárolt könyvek árának 5%-val Bőjte Csaba testvér „gyermekait” támogatjuk. Csaba testvérral együtt ajánljuk ezt a könyvet minden családnak, akik szeretnének Jézus barátaiává válni.

Az imának ereje van!

Nem csak a Szentháromságos egy Istenhez, hanem a Szűzanyához és a többi szenthez is bizalommal fordulhatunk imáinkkal. Fehér Gábornak köszönjük, hogy eljuttatta hozzánk az alábbi imát, amellyel védőszentjeink közbenjárását kérhetjük. Bátorítjuk továbbra is a kedves olvasókat, hogy Gáborhoz hasonlóan osszák meg velünk, egymással kedves imáikat!

Ima a védszenthez

*Üdvözlégy, hatalmas védszentem
és kérlek a Krisztus Jézus szerelmére,
vezesd és igazgasd lábaimat az igazság ösvényén!
Esedezzél érettem, hogy üdvösséges példádnak hű követője lehessek!
Oltalmazz engem minden gonosztól,
erősíts pártfogásod által az igaz hitben,
a keresztény reménységben és szeretetben,
hogy szeplőtelen tiszta életem tessék az én Uramnak, Istenemnek,
s egykor Őt színről-színre láthassam, s örökké dicsőíthessem! Amen.*

December havi imaszándék

A hit továbbadásának szolgálatáért: Hogy azok, akik a hit továbbadásának szolgálatában állnak, a kultúrákkal való párbeszédben megtalálják ehhez a megfelelő nyelvezetet.

Január havi imaszándék

A fiatalokért: Imádkozzunk a fiatalokért, különösen a latin-amerikaiakért, hogy Mária példáját követve és az Úr hívására válaszolva hirdessék az Evangélium örömét a világnak.

Wass Albert: Angyalka

Feketén készülődött a karácsony. Reggel óta szünet nélkül csorgott az eső, s a kisváros csatakos utcáin hideg köd tapadt a házfalakhoz.

A rendőrség épületében rosszkedvű homály uralkodott.

Öt perccel négy előtt a rendőrfőnök kilépett a belső irodából. Kabát volt rajta és kalap.

- *Kimegyek levegőzni. Krájnik!* - mordult rá az írakra. - *Ha ötig nem jövök vissza, hazamehet. Jelentés?*

A sovány írnok buzgó igyekezettel szökött fel székéről.

- *Semmi fontos főnök úr. Az öreg Garami két hete nem jelentkezett...*

A hatalmas rendőrfőnök hangja úgy csattant a nyaka közé, mint a mennydörgés.

- *És ezt csak most jelenti? Behozatni a vén bitangot! Büntetőcellába vele! Tán azt hiszi a vén semmirevaló, hogy amiért törvényszéki bíró volt annak idején, most nem kell engedelmeskedjék a törvénynek? Majd megtanítjuk! Ahelyett, hogy hálás lenne, amiért kiengedték a munkatáborból, s megúszta annyival, hogy*
(folytatás a következő lapon)

(folytatás az előző lapról)

hetenként egyszer jelentkeznie kell! Most már az is sok neki! Mihelyt bejön a járőr, küldje ki utána! Érti?
Az ajtót döngve csapta be maga után.

Kint esett az eső. A hatalmas úr lassú léptekkel megindult az utcán. A ködszagú, nyirkos levegő jólesett, megpróbált nem gondolni semmire. Arra sem, hogy karácsony van. A múltra sem. Semmire. De a léptei súlyosak voltak, s vállait valami nyomta láthatatlanul.

Ázott kis olcsó ruhában sovány leányka haladt előtte az utcán, vállán karácsonyfát cipelt. Alig lehetett több tíz esztendősnél. Harisnyátlan, vörösre fázott lábán, nagy elnyűtt munkásbakancsot viselt. Időnként megállt, letette a fát, és kékre fagyott kezeit szájához emelte. A rendőrfőnök lassan utolérte, és megállt mellette.

- *Kinek viszed azt a fát?* - kérdezte haragosan.

A leányka ijedt szemekkel nézett föl reá. Szemei kékek voltak és nagyok.

- *Haza, nagyapóhoz* - rebegte félénken. - *Nagyapó beteg.*

A rendőrfőnököt valami furcsa, megmagyarázhatatlan érzés fogta el, ahogy azokba a kék szemekbe nézett.

- *Hol laktok?*

- *A Rigó utcában.*

A hatalmas ember körülnézett. Üres volt az utca, és félig már sötét. Lehajolt és megmarkolta a fát.

- *Majd én viszem* - dűnnyögte valami furcsa szégyenkezéssel a hangjában.

A kislány ámulva nézett föl reá, a szeme ragyogott.

- *Milyen jó ember maga!*

- *Gyere!* - morogta a főnök, és megindult a Rigó utca felé, vállán a fenyővel. Szótlanul mentek tovább az úton.

Egy ház előtt a leányka megállt. - *Itt lakunk* – mondta - *hátnál.*

A főnök is megállt, és a fenyőt letette maga mellé a falnak támasztva.

- *Köszönöm, hogy olyan jó volt...* - kezdte a leányka, de a férfi legyintett.

Szinte gorombán mondta: - *Ne köszönj semmit! Csak emlékeztetted valakire.*

- *Nekem is volt egy kislányom, olyan, mint te...*

A goromba hang furcsán ellágyult, s a leányka csodálkozva nézett föl a nagy erős emberre.

- *Hol van most?*

- *Meghalt.*

Csönd volt a szó után, mély és sötét csönd. Csak az esőt lehetett hallani, ahogy alácsorgott a háztetőről.

- *Akkor az égben van* - szólalt meg a kislány tárgyilagosan. - *Ott van az én apukám is, meg anyukám is. ...és a maga kislánya is. Nem jön be?* - kérdezte hirtelen. - *Nagyapó is örvendene! Segíthetne nekem földiszíteni a karácsonyfát! Aztán énekelnék egy kicsit, ahogy karácsonykor szokás.*

A nagydarab ember lehajtotta a fejét. Egy könnycseppet törölt ki a szeméből. Aztán lehajolt a fenyőfáért.

- *Gyerünk hát!* - mondta, és a hangja furcsa volt, mély és halk, és egészen más, mint azelőtt.

A leányka kinyitotta a kaput, és előrement. Megkerülték a házat.

- *Még azt sem tudom, hogy mi a neved* - szólalt meg a rendőrfőnök, mikor a hátsó ajtóhoz értek.

- *Angyalka* - felelte a kislány, és kezét rátette a kopott kilincsre. - *Így szólítanak az emberek.*

Óvatosan kinyitotta az ajtót és belesett. - *Jöjjön!* - suttogta halkán. Aztán elakadt a szava és egy pillanatig döbbenve nézett. - *Beteg talán?*

A rendőrfőnök halálos sápadt volt, és reszketett. S a szemei... a szemei, ... mint aki kísértetet lát.

- *Beteg?* - ismételte meg a leányka ijedten a kérdést.

A rendőrfőnök megrázta a fejét, és szótlanul belépett a nyitott ajtón, vállán a karácsonyfával. A szegényesen berendezett szűk kis szobában egy árva villanykörte égett, fénye hideg volt és kietlen. A szoba sarkában ócska vaságyon, fehér hajú, sovány öregember aludt a falnak fordulva. A rendőrfőnök odatámasztotta a fenyőfát a fal mellé.

- *Nincs tűzrevalótok?* - kérdezte dörmögve, és állával a sarokban álló pléhkályha felé bökött.

- *Van egy kevés, de takarékoskodni kell vele* - súgta.

A szekrény alól előhúzott egy karácsonyfatalpat. A férfi föltette a fenyőfát a talpra. A leányka kinyitotta a szekrényt, és elővett egy papírdobozt.

- *Amíg nagyapó alszik, földiszítjük a fát* - súgta és odatette a dobozt az asztalra. Használt karácsonyfadisz volt benne.

A szekrényajtó nyikorgására az öregember ott az ágyon megmozdult, köhögni kezdett, majd nehézkesen átfordult a másik oldalára. Szemei lassan megnyíltak és keresve tapogatták végig a szobát. Aztán megakadtak a rendőrfőnökön...

- *Nagyapó* - újságolta a kislány lelkendezve - *ez a jó bácsi segített nekem hazahozni a fát! Nagyon jó bácsi, nagyapó, neki is van egy leánykája fönt az égben, ahol anyuék vannak, és én behívtam, hogy legyen velünk karácsony estéjén... Ugye jól tettem nagyapó?*

- *Jól tetted, Angyalka* - felelte az öregember halkan, anélkül, hogy levette volna szemét a rendőrfőnök arcáról. - *Tessék leülni rendőrfőnök úr!*

Köhögés rázta meg. A rendőrfőnök néhány pillanatig döbbenve nézte hamuszürke arccal.

- *Nem tudtuk, hogy beteg, Garami úr* - mondta halkan. - *Hívatott orvost?*

A volt törvényszéki bíró megrázta a fejét a gyűrött párnákon.

- *Kár nekem az orvos* - hörögte - *tudom én azt. Az idő eltelt fölöttem.*

A rendőrfőnök lassan leült az ágy melletti székre és arcát a tenyereibe hajtotta. Csönd volt, csak a beteg ziháló hörgése hallatszott, s az ezüstpapír-láncocskák halk nesze, ahogy a kislány ott az asztal mellett egymás után aggatta őket a karácsonyfára.

- *Átszaladok Sánta nénihez gyufáért, s aztán boldog karácsony lesz, és énekelünk!*

Alig csukódott be az ajtó, a beteg megszólalt megint. Rekedten, akadozva:

- *Meghalni... nem rossz... az olyannak, mint én vagyok... csak... azt tudnám... Angyalkával mi lesz? Mi lehet belőle a maguk világában, rendőrfőnök úr?*

A rendőrfőnök néhány percig hallgatott. Amikor megszólalt a hangja komoly volt és szelíd:

- *Nekem is volt egy leánykám. Angyalkának hívtuk őt is. Ekkora volt éppen, amikor meghalt. A háború vitte el...*

- *Sok mindent elvitt a háború* - felelte a beteg.

- *A családomat* - mondta a rendőrfőnök, és a hangja keserű volt.

- *Az enyémet is... csak ő maradt. Angyalka. Nekem, aki elmegyek.*

Aztán csönd volt a két magányos ember körül a szobában. Az emlékek árnyéka ránehezedett a csöndre, sötét, fekete, vérbe fagyott árnyékok, s az asztal közepén álló árva kis karácsonyfán didergett az ócska ezüstdísz. Könnyű, futó léptek hallatszottak kint, s a rendőrfőnök hirtelen fölkapta a fejét.

- *Miatta ne aggódjon, Garami úr* - mondta sebesen, s a hangja rekedt volt és fojtott. - *Angyalka az én leányom lesz, örökbe fogadom...*

Az ajtó megnyílt.

- *Itt a gyufa!* - csilingelte örömtől lelkesen a kislány. Most meggyújtom a gyertyákat, nézzék!

A csöndben hallani lehetett a gyufa sercegését. Az öregember egy kép felé fordult a falon. Katonatisztet ábrázolt a kép. - *Ő volt az apja* - motyogta halkan.

A rendőrfőnök ránézett a képre, lehajtotta a fejét.

- *Magának ellensége volt...* - suttogta a beteg.

A három kis gyertyacsonk apró, sárga lánggal égett a karácsonyfán.

- *Most énekeljünk!* - szólalt meg a kislány a karácsonyfa mellett.

A rendőrfőnök fölállt. - *Kezdd el, Angyalka!* - mondta szelíden.

Mikor a rendőrfőnök durván berúgta a Garami-lakás ajtaját, döbbenve torpant meg a küszöbön. A hatalmas és félelmetes rendőrfőnök ott állt összetett kezekkel egy olcsó kis karácsonyfa előtt, mellette egy vézna, csillogó szemű leányka, és együtt énekeltek a karácsonyi dalt. Az ének elakadt, a leányka szeme nagyra nyílt, ijedtre, az egyenruhák gombjai hidegen csillogtak.

- *Tegyétek be az ajtót!* - mordult rá a rendőrfőnök az őrjáratra - *Karácsony van!* - aztán intett - *Énekeljete!*

Ezüstös tiszta csengéssel emelkedett föl Angyalka hangja a fütetlen, szegényes szobából, föl, föl a magasságos ég felé, s néhány pillanatig egyedül szálldosott, mint egy árva, Istenhez menekülő galamb. De aztán lassan, tompán, mintha mély és sötét pincéből jött volna, követni kezdte énekét a férfiak dörmögő hangja is, s a dal hömpölygött, áradt, nőtt, emelkedett, míg végül is egyetlen hatalmas zsolttárrá forrva betöltötte a szobát s az egész sötét, hideg világot.

S a három kis pislákoló gyertyavég fénye szelíden csillant meg a marcona férfiak megkönnyesedő szemeiben. A beteg vénember ott hátul az ágyban lehunyta a szemeit.

- *Valami mégis megmaradt* - suttogta halkán -, *az emberi szív. Köszönöm, Istenem...*

Ünnepi miserend 2018. karácsonyi ünnepkörében**December 24-én, hétfőn**

/Szenteste napján, „Ádám-Évaker”/

reggel 7.00-kor lesz szentmise és
éjfélkor az ünnepi karácsonyi
szentmise kezdődik majd.

Délután 16 órakor misztériumjáték
lesz a gyermekek számára. Éjféλι mise
előtt, **½ 12-kor** ismétlik.

December 25-én, kedden

/Nagykarácsony napján/

a sülyi templomban
reggel 10.00-kor, és este 18.00-kor
lesz szentmise.

A szőlősi kápolnában 10.00-kor
lesz szentmise.

December 26-án, szerdán

/Karácsony másnapján/

a sülyi templomban
reggel ½ 9-kor és este 18.00-kor
lesz szentmise.

Szőlősen ezen a napon 10.00-kor
lesz szentmise.

December 31-én, hétfőn

/Szilveszterkor /

a sülyi templomban du. 17.00-kor
lesz a hálaadás szentmiséje.

Szőlősen ezen a napon nem
lesz szentmise.

Január 1-jén, kedden /Újév napján/

Sülyben 10.00-kor és este 18.00-kor lesz szentmise.

Szőlősen 10.00-kor lesz szentmise.

Soron következő programok egyházközségünkben

Régi rítusú latin mise: 2018.12.29. – 15:30

Első péntek, ifjúsági szentségimádás: 2019.01.04.

Első vasárnapi férfi szentségimádás: 2019.01.06. – 11:00

Szent Mónika imaközösség következő alkalma: 2019.01.20. – 15:00

Imádság a tiszta szerelemért és a családokért: 2019.01.21. – 18:00 (szőlősi kápolna)

Egyházközségi lelkigyakorlatunk pontos időpontja még nincs kitűzve, de az bizonyos, hogy február közepén lesz megtartva, ezúttal Egerben.

- www.tapiosuly.hu
- www.tapio.hu
- www.facebook.com/tapiomente

Kisboldogasszony Figyel-Ő: egyházközségi lap. Főszerkesztő: Cseri Péter, 2241. Sülysáp, Vasút u. 38/a. Tel: +36-30-689-5733, +36-30-441-8714. Szerkesztő: Szabó László, Dinnyésné Cseri Emília, Pallaginé Cseri Sára. Cikkek leadása: a szerkesztőknél, és elektromos postán: (cseripeti@gmail.com). Nyilvántartási szám: 69.839/96. Nyomdai munkák: házi sokszorosítással. Készült: 100 példányban.